

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) เพิ่มให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานคร (เพิ่มมาตรา ๔/๑)
- (๓) เพิ่มให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในจังหวัด (เพิ่มมาตรา ๔/๒)
- (๔) กำหนดอำนาจหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในจังหวัด (เพิ่มมาตรา ๔/๓)
- (๕) กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๔/๔)
- (๖) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับเรื่องราวการขออนุญาตตั้งสถานบริการและตรวจสอบกลิ่นรบกวนเบื้องต้นเพื่อเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)
- (๗) กำหนดให้กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ผู้ขออนุญาตอุทธรณ์ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สำหรับในเขตจังหวัดอื่นให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)
- (๘) กำหนดให้กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สำหรับในเขตจังหวัดอื่นให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)
- (๙) กำหนดให้รัฐมนตรีมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดให้ถ่ายโอนอำนาจการอนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตการประกอบกิจการสถานบริการที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงให้เงินค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ต่อท้ายคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และผู้บริหารท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ มาตรา ๔/๒ มาตรา ๔/๓ และมาตรา ๔/๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

“มาตรา ๔/๑ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาชนจำนวนสองคนในกรุงเทพมหานคร

ให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การคัดเลือก คุณสมบัติ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาชนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔/๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นแต่ละประเภทในจังหวัดซึ่งคัดเลือกกันเองประเภทละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาชนจำนวนสองคนในจังหวัดนั้น

การจัดตั้งสถานบริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่เป็นที่ตั้งสถานบริการ และผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งสถานบริการร่วมเป็นกรรมการในการพิจารณาอนุญาตขอจัดตั้งสถานบริการในเขตพื้นที่นั้น

ให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การคัดเลือก คุณสมบัติ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ผู้บริหารท้องถิ่นแต่ละประเภท และผู้ทรงคุณวุฒิผู้แทนภาคประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔/๓ คณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานครและ
คณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการสถานบริการในจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณา ตรวจสอบ กลั่นกรอง การพิจารณา
อนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ

(๒) เสนอความเห็นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาการเปลี่ยนชื่อ หรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่
การเพิ่มจำนวนห้องสำหรับพักแห่งสถานบริการ และในการสั่งปิดสถานบริการ

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และการจัดระเบียบการประกอบ
กิจการสถานบริการ

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔/๔ ให้เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกิดขึ้นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด
ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับเรื่องการขอ
อนุญาตตั้งสถานบริการและตรวจสอบกลั่นกรองเบื้องต้น เพื่อเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบกิจการ
สถานบริการตามมาตรา ๔/๑ หรือมาตรา ๔/๒ แล้วแต่กรณี พิจารณาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับเรื่องการขอ
อนุญาตจัดตั้งสถานบริการ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้ง
สถานบริการ ให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่ได้รับ
หนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้ง
สถานบริการ มีสิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้
หรือสั่งเพิกถอนการอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๙ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๑๐ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนหรือในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี